

Предпочитаните "правилно" мислещи роми обръщат каруцата

Време е да се сложи ред в обсъждането и решаването на Въпросите свързани с ромската проблематика. Такъв е извода от ехото в дискусията на 4 май 2007 г. в Народното събрание (Вж стр.3). Тревогата се ражда от липсата на отговори на

дежурния Въпрос

за неизпълнението на приемите госега стратегии за интеграция на ромите в българското общество. Ето две опорни точки: Асен Славчев от фондация "Рома-Лом" посочва, че има разработени цели 42 ромски стратегии, които според него били добри, но не се изпълнявали... Деян Колев от "Центр Амалие" подчертава, че т.н. "ромски стратегии" са само "хартиени тигри", които плашат гарите...

Кое беспокои повече? Това че някой отчита с чиновнически тон, че около ромите всичко отново е обръкано, или факта, че никой не обяснява защо те пак остават

дуетсайдерите на общество

Има нещо събркано във философията на разбирането на тази проблематика. Явно нещо не е обмислено както трябва в този процес на анализа на ситуацията по места и вземането на адекватни мерки за решаване проблемите на тази вече рискова етническа група.

Друг проблем е сътирането на управленческата конструкция на Националния съвет за сътрудничество по етническите и демографски въпроси като "консултативен и координиращ орган", чиито решения нямат задължителен, а само препоръчителен характер. Някой е решил този съвет да няма средство да финансира по-крупно мероприятие, като ли цяла програма?! Това се вижда и се разбира от много години, но никой не търси удачното решение. От самия Национален съвет липса инициатива за про-

ги до игнориране на добри специалисти и експерти по ромска проблематика, които често имат различни от "правилните" за момента политически пристрастия. Естествено е в състава на работната група, която се заема с разработването на поредната "ромска стратегия" да доминират симпатизанти на същата "правилна" политическа сила Характерно е, че при разработването на въпросните стратегии, като правило не се изисква консен-

тия "ромска" стратегия. Може би заради това правителството на Иван Костов хвърли в коша за боклуц "червената програма за работа с ромите" на загубилата изборите БСП и започна да твори нова, малко по-демократична, но преди всичко своя. Времената бяха такива - кой не скака е червен. Как да се аргументираш, че от тази програма би могло да се заимства нещо, което е полезно и да се използва, за да не се почва пак от "гола поляна"?

жи, без перипетии. Може би затова и не търсят активно контракта с гражданско общество и се ограничават да работят само с тези от ромите, които познават. Един Бог знае, каква точно е била мотивацията на чиновниците от този съвет, но е факт, че проблемите на ромите не са се решавали и сега отново не се решават. Въпреки прекрасните ромски стратегии. Кое точно им е прекрасното, остава загадка... И още нещо. НССЕДВ

дава погрешна методология и тя да се налага административно и без много дискусии. Почти по военному...

По същия начин се създава и ромският елит. Нужният и

мислещият "правилно" ромски активист

или лидер на ромска НПО се лансира активно като такъв. Той се кани на различни мероприятия на съвета, на него се помага да подготви няколко проекта... Така се създава нужния послушен ромски елит, който, според НССЕДВ, представлява цялата ромска общност.

Причините да се мисли критично за резултатите от срещата на ромите с председателя на парламента Г. Пирински са много. Едва ли може да се обхване в един материал целият комплекс от въпроси и нерешени проблеми и да се подскажат решения. Това е невъзможно. Този разговор също подлежи на обсъждане с хората, които страдат най-много от кризата в интеграцията на ромите в българското общество. Ако всички на тази среща се съгласяват, че е нужна промяна те трябва да започнат с изясняването на статута на НССЕДВ, които се оказва напълно излишен в този си формат на присъствие в общество с т.н. о.пространство. С какво да се замести този "консултативен и координиращ орган"-това трябва да се обсъди. Главното е да се засили диалога с гражданско общество и да се извикат ромите на дебат за мястото съдба в новата и вече европейска съдба на България. Жалко е, че това става след толкова пропилени години на безмислена и безоговорочна работа на най-важната управленческа структура на ромите в България. Наистина жалко.

Данчо ПАНАЙОТОВ



сус с представители на гражданското общество, местната власт, политическите партии, коалиции и движения и синдикалните и браншови структури. Благодарение на този недостатък проекта на работната група от тесния кръг от специалисти се приема на юнашко доверие и това се ражда поредна-

препоръча как да се създават регионални програми за работа с ромите. Без да се търси и постига консенсус с представителите на гражданското общество, местните власти и всички фактори в региона, от които зависят техните успешни реализации. Този орган намира за нормално да се съз-